

ŽELEZNIČAR.

Glasilo „Strokovnega društva železničarjev“
za Slovenijo.

Izhaja 1. in 15. v mesecu.

Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravišтво
se nahaja v Ljubljani, Šelenburg, ul. 6.

Naročnina:

za celo leto 40 K
za pol leta 20 „
za četrt leta 10 „
Posamezna številka 2 K.

Štev. 20.

V Ljubljani, 15. novembra 1921.

Leto XIII.

Zedinjenje železničarjev izvršeno.

V nedeljo 30. oktobra se je vršil v Celju izredni občni zbor „Strokovnega društva železničarjev za Slovenijo“ z dnevnim redom:

1. Poročila; 2. Ujedinjenje; 3. Volitev funkcionarjev in 4. Razno.

Centralo so zastopali sodrugi: **Kopač, Kovač, Prijatelj, Kisovec in Marec.** Savez železničarjev Jugoslavije s. **Krekič** iz Zagreba; strokovno komisijo pa s. **Tokan.** Delegatov je bilo 25 iz raznih krajev Slovenije ter 5 gostov. Društveni predsednik Jaka **Kovač** je s primernim nagovorom otvoril občni zbor. O blagajniškem poročilu je poročal s. **Marn;** o organizacijskem delovanju je poročal s. **Kopač.** V kratkih in jedrnatih besedah je govornik naslikal gibanje železničarske organizacije po železničarskem štrajku, dokazal je potrebo ustanovitve Strokovnega društva, da obdrži to malo, kar nam je ostalo zdravega v organizaciji. Strokovno društvo je izvršilo svojo nalogo, prišel je čas brezpogojnega ujedinjenja s „Savezom železničarjev Jugoslavije“, ker le tedaj bode mogoče uspešno braniti interes vseh železničarjev, če strnemo naše vrste v eno edinstveno organizacijo. Ker so stanovske organizacije dosedaj pobijale ena drugo, je železniška uprava ne le pogoltnila železničarjem dane obljube, ampak je segla tudi po že pridobljenih pravicah, katere je jemala kos za kosom, dokler ni železničarje postavila izven vsakega zakona. Konferenca v Ljubljani nam je naložila, da vse pripravimo, da se pretopimo v edinstveno organizacijo. Evo, priprave so gotove!

Kar se tiče strokovnega glasila „Železničar“, smo storili v danih razmerah vse, da je glasilo odgovarjalo svojemu namenu. Na žal moramo konstatirati, da je našlo pri tem težkem in odgovornem poslu zelo malo sotrudnikov.

Po končanem poročilu je kontrola predlagala odvezo in pohvalo staremu odboru, kar je kongres vzel soglasno na znanje.

Pri točki Ujedinjenje je poročal sodrug **Kopač** v smislu resolucij, ki so bile sprejete na konferenci v Ljubljani, dne 25. septembra t. l. V debato so ponovno posegli ss. **Bahun, Postrak, Tokan, Logar, Jančar** in drugi. Po sklepnem govoru sodruga **Kopača**, ki je reasumiral razna stališča, ki so jih ss. delegati zavzemali o načinu ujedinjenja, dasi so bili vsi v tem edini, da je ujedinjenje **nujno** potrebno. Ob sklepu njegovega govora je predlagal sledečo resolucijo, ki je bila soglasno brez debate sprejeta.

Resolucija o ujedinjenju: „Imajoči v vidiku, da je položaj železničarjev v vsej

državi enako neznosen; da pokrajinska in splošna pocepanost železničarjev na več organizacij v državi onemogočuje uspešen boj za izboljšanje gmotnega položaja železničarjev, kar očitno kaže, da tvorijo edinstvene organizacije po industrijskih panogah mogočno barijero v zaščito razrednih interesov proletarijata in da ravno radi tega spadajo vsi železničarji v državi v edinstveno organizacijo, sklene kongres „Strokovnega društva železničarjev“ z dne 30. oktobra v Celju soglasno nastopno resolucijo:

1. „Strokovno društvo železničarjev za Slovenijo“ se preosnuje v „Savez železničarjev Jugoslavije“, njegovi člani postanejo polnovredni člani tega „Saveza“

2. S sprejetjem te resolucije preneha „Strokovno društvo železničarjev za Slovenijo“, njegove krajevne skupine se preleva v direktne podružnice „Saveza železničarjev „Jugoslavije“.

3. Bivši člani „Strokovnega društva“ so takoj deležni polnih pravic po pravilih „Saveza železničarjev“, če vplačujejo od 1. decembra t. l. dalje mesečno po 20 K.

4. Do novega kongresa „Saveza“ se kooptirajo štirje člani v vodstvo ujedinjenega „Saveza“, ki dogovorno z načelstvom uredi nadaljni razvoj železničarskega gibanja v Sloveniji.

5. Vsi sodrugi in člani podružnic se pozivajo, da zastavijo vse moči, da se število članov „Saveza“ podvoji, ker leži edinole v razredni organizaciji spas železničarjev.

Sodrug **Krekič** je poročal o intervenciji „Saveza“ pri železniškem ministrstvu, katerega odgovor na predložene zahteve železničarjev je bil nespremenljiv.

Ob lepem zaključnem govoru sodruga **Kopača** je bil kongres ob 2. popoldne zaključen.

Ob 3. uri popoldne se je vršil shod železničarjev na „Zelenem travniku“, na katerem so poročali ss. **Kopač, Prijatelj** in **Bahun.**

S tem se je izvršilo ujedinjenje, ki bo de le v korist železničarjem.

Železničarji in javnost.

„Naprej“ z dne 8. t. m. piše pod zaглаvjem:

Javnost presoja položaj železničarjev popolnoma krivo. Misli namreč, da železničarjem gre jako dobro, čeprav že dve leti niso dobili nikakega poboljška plač, dasi je draginja narasla v tem času za 200 odstotkov. Plača železniškega delavca je danes naravnost smešna in železničarji so popolnoma obupani, ker vidijo, da gredo s svojim gospodarstvom vedno navzdol. Ob vse so prišli, čeprav so imeli prihranjen

kak novec. Celo svoje pohoštvo morajo prodajati, da si kupujejo živež. Na železnicah se je uvedla diktatura, njih pravice se jim naravnost krade. Če zahtevajo boljšo plačo, se jim grozi z obznano, kot državi nevarnim elementom. To vendar niso zlati časi.

Delavec z desetletno službeno dobo ima dnevne plače 19.20 K in draginjske doklade 54 K, torej skupaj 73.20 K na dan za faktično opravljeno delo. Ker imamo tudi še sedaj praznike, dobi delavec na mesec 24 dni plačanih, ne pa 30, tako da zasluži samec z desetletno službo na mesec 1756.80 K. Če je pa oženjen in ima otroke, dobiva še za te po 5.20 K na dan, tako da dobi delavec s tremi otroki in ženo mesečno 2156 K.

Vsak, kdor te podatke preračuna, mora vedeti, da je socialni položaj železničarjev jako slab, ne pa dober. Železničarji bredejo v dolgove, ker drugače ni mogoče; kdo in kdaj jih bo plačal, to je vprašanje bodočnosti. Poleg tega pa se naša javnost tudi mnogo premalo briga za to, kakšno in odgovorno delo opravljajo železničarji, ki jih mora ta beda in neprijetno izkoriščanje ugonobiti duševno in fizično v najkrajšem času. Danes lahko rečemo že, da so železničarji skoro med vsem delavstvom najslabše plačani, toda tista fraza, ki so jo zagnali svoj čas klerikalci in uradniki glede sijajnih plač železničarjev, še danes vlečejo in veljajo kot čista resnica.

Dolžnost železniških uprav zasebnih in državnih bi morala biti, da dajo železničarjem tako eksistenco, da ne bodo v vednih skrbih, kaj bodo jedli, oblekli itd., ker utegnejo take skrbi biti dostikrat krive nesrečam, ki jih ni zakrivil železničar, ampak tisti, ki svojega delavca ne plača tako, da brez drugih mučnih skrbi posveti svoje fizične in duševne sile delu in skrbi za varnost blaga in ljudi. Tudi na licih železniških uslužbencev opazamo naraščajočo bledico, na obleki pomanjkanje, v očeh resignacijo in otopelost. Ali veste, gospodje upravitelji železnic, kam to vodi?

Uprava južne železnice se izgovarja na upravo državne železnice. To pa ni noben razlog. Res je, da bi morala država biti vzor delodajalca, toda južna železnica bi lahko zvišala plače brez gospodarske nevarnosti za svoje gospodarstvo, pa tega ne stori.

Hujše se nam godi kakor med vojno. Med vojno smo morali vse poprodati za živež, danes nimamo ničesar več. Šola je tu, s čim naj oblečemo otroke; zima je — ušesa gospode pa ostanejo gluha kakor grob. In če boste kdaj preganjali zaupnike ker bodo železničarji odločneje zahtevali svoje pravice — do življenja, boste pravi

krivci vi, ne pa zaupniki, ki povedo, opominjajo, obupavajo — a žanjejo preziranje in zasmeh.

Kaj moramo vedeti o strokovnih organizacijah.

To vprašanje se bode zdelo marsikomu prav čudno in vendar je zelo malo delavcev, ki kdaj razmišljajo o tem vprašanju. Večina delavstva misli, da stori s tem svojo dolžnost, da plačuje članske prispevke in da pride včasih na kak shod, posebno tedaj, kadar število delavci zahteve po povišanju mezd — vse drugo prepušča drugim tovarišem. Ali moderne organizacije so kaj več, kakor zgolj pomožna sredstva za trenotek in njihove naloge niso le razsežne podporne ustanove in vodstvo pri mezdah bojih. Strokovne organizacije niso le blagajne, čeprav igrajo dobro urejene blagajne vlogo pri vseh zadevah strokovnih organizacij.

Moderne strokovne organizacije so pred vsem bojne združitev, katerih značaj in bistvo odločuje razvoj meščanske družbe. To si mora predvsem vsakdo zapomniti, ker „dobrohoti“ ljudje tako radi svetujejo delavcem, naj svoje strokovne organizacije osvobodijo razrednega boja in naj bodo nevtralne, naj ne bodo ne krop ne voda. To je popolnoma nemogoče. Današnje življenje je tako polno nasprotstev in tako različni interesi nastopajo v njem, da ni mogoče nobene popolno nevtralno in nadstrankarsko dejanje. Stališče in postopanje modernih strokovnih organizacij je začrtal najbolj jasno Marx leta 1848. z besedami: Industrija zanese v en kraj veliko množino ljudi, ki se med seboj nič ne poznajo. Konkurenca jih razcepi v njihove interese, ali ohranitev njihove mezd, ta skupen interes napram njih mojstru jih združi v skupno misel odpora — v koalicio. Tako ima koalicio vedno dvojen namen, namreč najprej tega, da odstrani konkurenco med delavci samimi in da potem lahko napravijo delavci kapitalistu skupno konkurenco. Če je bil prvotni namen odpora le ohranitev mezd, pa se pozneje združujejo prej osamljene koalicije v tej meri, kakor se združujejo kapitalisti sami z namenom nasprotnega pritiska v skupine in nasproti vedno združenemu kapitalu, je ohranitev asociacij za delavce važnejša nego za njihove nasprotnike... Gospodarske razmere so izpremenile najprej maso prebivalstva v delavstvo, vlada kapitala je ustvarila za to maso skupno situacijo, skupne interese.

Razvoj sam je torej odločil strokovnim organizacijam njihov delokrog. Ker so strokovne organizacije združitev enotnih interesnih skupin, zato je njihova prva naloga, da urejujejo delovno razmerje in s tem izgube svoj prvotni absolutistični značaj. Delavec sam hoče biti udeležen pri urejevanju onih vprašanj, iz katerih se sestavlja delovna pogodba, ki obsega pogoje o mezdah, delovnem času, obratno higijeno itd. V največji tovarni, kakor v najmanjši delavnici ni delodajalec več absoluten gospodar, kakor hitro nastopi proti njemu delavstvo kot neprodna enota in zahteva, da sodelujejo njihovi zaupniki pri vseh vprašanjih, tičočih se delovnega razmerja. Namesto absolutnega

gospodstva podjetnika stopa polagoma v tovarne in delavnice demokracija.

Oblike, v katerih se odigrava ta preustroj, vidimo v zadnjem času v tarifnih pogodbah, ki se bolj in bolj udomačujejo po vseh obratih. Ali ravno tarifne pogodbe so mogoče le na podlagi močnih organizacij. Povsod, kjer se danes udeležuje delavstvo korporativno po zastopstvu svojih organizacij ureditve delovnih in mezdah pogodb, se seveda delodajalci niso prostovoljno odrekli svojemu absolutnemu gospodstvu, temveč so morali z dolgotrajnimi pogoji zdrobiti nasprotnikovo moč. In tudi tani, kjer so sklenjene tarifne pogodbe z najbolj ugodnimi pogoji za delavstvo, mora skrbno čuvati organizacija, da se točno izpolnjuje tarifna pogodba brezpogojno; organizacija je kakor vojaštvo, ki brani meje pred sovražnikovim vpadom. Najbolj nezmanjšana mora pa biti moč organizacije tedaj, ko poteka pogojena doba te kolektivne pogodbe. Če je tedaj organizacija le količjak omajana, tedaj mora stopiti v nov boj, da ohrani vsaj prejšnje pridobitve.

Če premotrivamo le iz tega stališča, ko gre za vprašanje delovne pogodbe, naloge strokovno organiziranega delavca, tedaj so te naloge prav mnogovrstne. Pred njim je dejstvo, da mora računati z razmerami, v katerih živi in njegova politika je vedno paktiranje z vladajočimi silami, kompromisna politika v najstrožjem pomenu besede. Pri vsakem konfliktu, ki preti nastati pri ureditvi delovne pogodbe, mora premotriti strokovno organizirani delavec, kakor moder vojskovodja vse nasprotujoče si interesne skupine in upoštevati mora zlasti vse gospodarske zakone, ki so za gospodarskem boju odločilnega pomena. Upoštevati mora moč in odporno silo nasprotnikovo, upoštevati pa mora tudi konjunkturo in položaj na trgu svojega poklica, in če se lahko zgodi, da prične boj ob nepravem času in boj je naprej začetka izgubljen.

Strokovno organizirani delavec, zlasti zaupnik — se mora izkazati tudi dobrega stratega v boju, ki je že v poteku, če noče, da izkrvavi organizacija in da ne izčrpa vseh njenih moči za dolgo časa. Dostikrat se mora zadovoljiti tudi z manjšimi, le navideznimi uspehi, če mu narekava njegova uvidevnost, da bi nadaljevanje boja privedlo k porazu. Ne sme biti le junak v trdem boju, temveč mora prenašati junaško tudi vsa razočaranja in se učiti iz njih za bodočnost?

J. Kopač.

Položaj, akcija in taktika.

1. Leto dni je poteklo odkar železničarji Jugoslavije, čakajo da izpolni vlada mlade nacionalne buržuazije dane obljube, ki se tičejo ekonomske in politične demokracije, ki bi se morala manifestirati v polnem priznanju koalicije z vsemi konskvencami eksistenčnega minimuma.

Namesto priznanja potrebnega eksistenčnega minimuma je ministrstvo Korošec izvalo pretečeno leto spontan generalni štrajk železničarjev v državi in je v zvezi s tem, poteptalo vse državljanske pravice železničarjev. Ta kurz, ki je začel pod pokroviteljstvom Korošca in po programu gosp. Jeliča, je šel svojo pot, jema-

joč železničarjem vedno več starih, v trdem boju pridobljenih pravic. — Plače železničarjev so danes faktično manjše, kakor so bile po končanem štrajku. Projekt pragmatike, ki je bil izdelan pod ministrom Korošcem, predstavlja monstrum reakcionarstva, katerega bi se morala sramovati najbolj reakcionarna država prošlosti. Ta pragmatika je edino radi tega tako izpala ker je od zgoraj oktroirana in to **proti** nižjim, s katerimi bi se morala po demokratičnih načelih **skupno izdelati**, da bi odgovarjala potrebi saobračaja. Med tem, ko vsa druga ministrstva sklicujejo ankete radi zaslišanja želja interesentov in če bi bile te želje še tako nasprotne vladnim tendencam, vendar uvažujejo po možnosti njih želje pri izgradbi zakonov — **odbija** ministrstvo „Saobračaja“ zahteve osebja po anketi, pa je i daleč od tega, da bi pozvalo lastno inicijativo. Namesto v soglasju **z osebjem** je kurz ministrstva **proti** osebju.

Današnje žalostno stanje saobračaja je logična posledica tega polževnega reakcionarnega kurza, ki omogočuje nezaslišano birokratsko samovoljo in korupcijo in onemogočuje vsako kontrolo. Po kurzu, ki dalje traja, se da konstatirati, da je ministrstvo Saobračaja le igrača v rokah reakcionarne birokracije, ker je nesposobno za organizacijo saobračaja zato, ker je nesposobna za pametno socialno politiko. Dovedeni v neskočno težak položaj, ogroženi v svojih najelementarnih pravicah, železničarji Jugoslavije so z nesporno objektivno kritiko skušali zasukati zgrešen kurz ministrstva, da krene na drugo pot. Brez obzira kateri organizaciji oni pripadajo, so **železničarji vsi kot celota** manifestirali svoje nerazpoloženje in so z konkretnimi predlogi zahtevali spremembo današnjega neznosnega položaja. Preko vseh teh glasov in vrst železničarjev, je prišlo ministrstvo z bagatelo in po izjavi ministra zakonodavnega odbora Narodne skupštine se predlože važni zakonski načrti (ki se brezdvomno nanašajo na osebje) a da se o tem osebje nikakor ne obvešča.

Reakcionarni kurz ministrstva Saobračaja je na braniku zakona o zaščiti države, po katerem onemogočuje vsak legalni gospodarski boj železničarjev, ki lahko nastane, brez da postoji kak ventil, kjer bi lahko dali železničarji duška eventualnemu nezadovoljstvu.

Ta reakcionarni zakon radi posebnega antisocialnega mentaliteta, ki prevladuje v ministrstvu Saobračaja, — pritiska na železničarje mnogo bolj, kot na ostalo delavstvo in uslužbence v privatni ali pa v državni službi.

Da bi se mogel ta reakcionarni zakon odstraniti, apelira kongres na proletarijat Jugoslavije, da skupno z železničarji zastavi vse svoje sile složno z železničarji za odstranitev tega zakona, ki je udarec v lice vsaki demokraciji.

Da je zamogel ta reakcionarni kurz zavladati med železničarji, je glavna krivda v tem, da so železničarji sami to reakcijo omogočali z nerazumljivo pocepanostjo na več organizacij in medsebojnim boju, dostikrat le osebnem sporu, so povzročili, da so se jim jemale pravice ena za drugo, brez, da so bili obrambeno sposobni.

Konstatujoči ta fakt, zbrani železničarji izražajo željo, da pride končno do

koalicije **vseh** obstoječih organizacij in nagajajo centralni upravi Saveza, da poduzame v tem pravcu nujne korake, kako da bi mogli železničarji kot celota nastopiti za svoje pravice v vprašanju momentanih materialnih priboljškov, kakor tudi v vprašanju službene pragmatike.

Protestni shod proti odpravi ministrstva za socialno politiko.

V četrtek, dne 10. t. m. se je vršil v ljubljanskem „Mestnem domu“ shod proti odpravi ministrstva za socialno politiko. Shodu sta predsedovala ss. Svetek in Golmajer. Poročal je poslanec sodrug Kopač, ki je izvajal v bistvu naslednje:

Dne 28. oktobra 1918 se je ustanovila naša mlada država. Buržoazija je vabila delavstvo k sodelovanju tega doma, češ, i vi delavci morate dobiti v tem domu eno okence, skozi katero vam bo sijalo zlato solnce. Te obljube buržoazija ni dajala iz ljubezni do delavstva, tedaj mlada buržoazija, marveč iz strahu pred delavsko množico. Tedaj se je doseglo mnogo uspehov, najpomembnejši med njimi je brez dvoma **osemurni** delavnik.

Ali ta solidarnost delavstva je trajala le kratek čas; prišli so preroki in rekli delavstvu: voz, ki ga vozijo soc. dem. voditelji, ima preveč zavore, treba je bolj hitrega in samostalnega dela. Med delavskim razredom je nastal prepir in razkol. Buržoazija je porabila to delavsko nesolidarnost. Ustavila je svoj umik pred delavskimi množicami — prešla je k napadu.

Ponesrečen železniški štrajk, preganjanje in odpust železničarjev, ukinjenje osemurnika pri prometu, Zaloška cesta, Obznana in zakon o zaščiti države, to so vidni znaki, da je prešla buržoazija v ofenzivo.

In sedaj že poskuša napad na **ministrstvo za socialno politiko**. Delokrog tega ministrstva je že označen v naslovu samega.

Razne oddelke tega ministrstva hoče gospodje od vladne večine dodeliti ministertvu za trgovino, kar pomeni dati kozla za vrtnarja.

Ministrstvo vodi danes gospod, ki ne pripada delavskemu razredu, pa zato nam res ne gre, gre nam za princip.

Klub socialno-demokratskih poslancev bo za slučaj, da bi vlada izvedla ta zločin nad delavstvom in razpustila to ministrstvo izvajal najstrožje konsekvence. Odobranje.

Predlagam v imenu strokovne komisije naslednjo resolucijo:

I.

Strokovna komisija za Slovenijo vloga v imenu njej priključenih delavskih organizacij Osrednjih društev v Sloveniji

najodločnejši protest

proti nameravani opustitvi ministrstva za socialno politiko.

Ministrstvo za socialno politiko je edina ustanova, ki ima namen avtonomno pospeševati delavske socialne zadeve v sedanjih kritičnih razmerah, ko je eksistenca neimovitih slojev vsak trenotek

skrajno ogrožena. Vrhutega ima to ministrstvo velik pomen za delavsko varstvo, zdravstvo in socialno zakonodajo, ki je še vsa nepopolna in potrebuje zlasti v današnjih razmerah izpopolnitve.

Delavstvo vidi v predlogu na odpravo tega ministrstva velik atentat na njega državljanske pravice in na svoj socialni položaj, ter poziva osrednjo vlado, da ta svoj načrt umakne.

Dodatek k resoluciji je predložil sodrug Bernot, ki je v daljšem govoru razpravljaj o zmislu resolucije in zahteval, da se tudi ministrstvo za zdravje ne opusti. Govoril je o alkoholizmu in posledicah uživanja alkohola.

Dostavek se glasi:

II.

Na shodu zbrano delavstvo zahteva, da ministrstvo za socialno politiko energičneje uvaja prepotrebne reforme. Tako n. pr. se je organizirano delavstvo izreklo za prepoved točenja alkoholnih pijač ob sobotah in nedeljah. Tudi narodni gospodarji so se izjavili, da bi bilo to delavstvu in državi v korist. Ministrstvo za socialno politiko ima poskrbeti, da se tej zahtevi ugotovi, ne pa da se ozira na proteste dobičarjev željnih gostilničarjev in trgovcev z alkoholom.

Dalje naj ministrstvo za socialno politiko ugotovi, kaj potrebuje človek za svojo prehrano, obleko itd., koliko to velja, ter koliko delavcev tako ugotovljene eksistenčne minime **danes nima**.

Sploh naj ministrstvo za socialno politiko **ugotavlja potom sistematične statistike resnično socialno stanje našega delavnega ljudstva**, ugotovljene nedostatke naj pa **sistematično odpravlja**.

Zahtevamo torej, da ministrstvo za socialno politiko ne le ostane, temveč naj se v tem zmislu izpopolni.

Obe resoluciji sta bili z odobravanjem sprejeti.

Iz žel. organizacije.

Plenarna seja Saveza v Zagrebu. Dne 2. novembra se je vršila plenarna seja „Saveza železničarjev Jugoslavije“ v Zagrebu, na kateri se je soglasno sklenilo, razposlati vsem železničarskim organizacijam naslednjo okrožnico:

Plenarna seja Saveza železničarjev dne 2. novembra razpravljajoča o položaju železničarjev v Jugoslaviji in razpravljajoča o akcijah, katere so poduzele organizacije, zaključuje, da leži vzrok preziranja zahtev raznih železniških organizacij od strani železniškega ministrstva, v medsebojnem nestrpnem prepiranj železničarjev. Vsled tega so bile vse zahteve predložene po organizacijah, ki zastopajo le delno železničarje. Ravno zato pa niso te zahteve imele avtoritativne podlage. Vsled tega se pa tudi dnevno slabša položaj železničarjev. Kakor je odvisno delo od delavca, istotako je odvisna ureditev Saobračaja od železničarjev.

Plenarna seja „Uprave Saveza“, istotako i kongresa, ki se je vršil dne 30. oktobra v Celju, smatrajo, da vsi železničarji kot celota, ne glede kateri organiza-

ciji pripadajo, imajo skupni interes v naslednjih točkah:

1. Da postavijo nujne skupne zahteve materialnega vprašanja vseh železničarjev, imajoči v vidiku neprestano naraščanje cen vseh življenjskih potrebščin in fiksiranje eksistenčnega minuma;

2. da skupno nastopijo pri izdelavi službene pragmatike s tem, da ali sami izdelajo skupen načrt službene pragmatike, ali pa da se na javni enketi, na kateri so zastopane vse organizacije izdela v soglasju z vsemi železničarji skupen načrt službene pragmatike.

Zasledujoč ta cilj stojimo na stališču, da ne sme ne ena organizacija preglašati druge in mora v ta namen biti izključeno vsako partizanstvo; vse organizacije se snidejo pri skupnem delu za blagor železničarjev.

Zato ima uprava „Saveza“ čast predložiti svoje mnenje, da se na podlagi konkretnih zahtev, katere naj se skupno izdelajo, da se sklene koalicija vseh obstoječih železničarskih organizacij, ki nastopijo skupno za svoje stavljenе zahteve.

V cilju za sestavo teh zahtev, si Vam usojamo predlagati 20. novembra prvi sestanek pravomočnih predstavnikov vseh železničarskih organizacij (število je brezpredmetno, ker ne gre za majoniziranje, marveč za sporazum). Kraj sestanka Vam predlagamo Zagreb, Ilica 55, Petrinska 40 ali pa kak drug prostor, za katerega se sporazumemo na licu mesta.

Vabljeni so: Udruženje žel. službenika v Zagrebu, Udruženje nacionalnih železničarjev v Beogradu, Udruženje nacionalnih železničarjev v Sarajevu, Zveza jugoslovanskih železničarjev, Prometna zveza, Udruženje železniških činovnika v Zagrebu.

Pričakujemo, da pokažejo organizacije svoje pravo lice.

Upravni vestnik.

Kakor je sodrugom znano, se prelevé krajevne skupine bivšega Strokovnega društva v direktne podružnice „Saveza železničarjev Jugoslavije“ s sedežem v Zagrebu. Vse krajne skupine naj najdalje do 25. t. m. obračunajo pri tajništvu „Strokovnega društva železničarjev Slovenije“, Šelenburgova ulica 6, II. nadstr., Ljubljana. **Točnost je potrebna**, da moremo skleniti račune. **Kdor ni plačal za november 1921, ne more prestopiti v Savez kot polnovreden**, marveč le kot nov član.

Članski prispevki se kasirajo od 1. decembra po 5 dinarjev za člana na mesec. O pravicah in dolžnostih upokojencev bo sklepala glavna uprava Saveza. Vse krajevne skupine in vplačevalnice naj **od prvega decembra** dalje uporabljajo naslednjo stampilko „Savez železničarjev Jugoslavije“, kr. skupina v

Krajevne skupine naj pošljejo stare stampilke, da jih uprava izroči v Ljubljani v popravo.

Za decemberski obračun, naj se porabijo dosedanji bloki. Krajevnim skupinam ostane kakor dosedaj od vsakega vplačanega prispevka po **en dinar**. Tajništvo obračunava z upravo „Saveza“ za

vse krajevne skupine svojega okoliša vsakega 15. v mesecu. Zatoraj je **točnost tudi tu nujno potrebna.**

Za pravovarstvo se imajo krajevne skupine obračati kot dosedaj na tajništvo v Ljubljani.

Strokovno glasilo „Železničar“ bo izhajal kot dosedaj, vsakega 1. in 15. v mesecu.

Krajevne skupine, ki rabijo govornike za shode, naj to najkasneje 8 dni pred shodom naznanijo tajništvu.

Iz Ponikve. V nedeljo, dne 6. novembra t. l. se je vršil na željo železničarjev na Ponikvi v gostilni Podgoršek shod, ki je bil dobro obiskan. Shod je otvoril ob pol 10. uri sodrug Ribič, ki je tudi predsedoval shodu. K prvi točki dnevnega reda je podal besedo sodr. Marnu iz Ljubljane, ki je natanko razložil načrt in delo naše organizacije. Načrt so navzoči z zanimanjem odobrvali. Pri drugi točki je razložil načrt službene pragmatike, ki jo nam hočejo buržuazne stranke na splošno škodo železničarjev usiliti. Nadalje je razložil pomen in koristi organizacije ter apeliral na navzoče železničarje, da vsak železničar agitira in dela v prid organizacije, zakaj z močno organizacijo se kaj doseže. Železničarji, združite se, ker le v združitvi je moč! Po tem apelu je predsednik shod zaključil.

Razne vesti.

Okrožnica drž. železnic radi nabave premoga je že pred meseci opozorila že-

leznicarje, da si naroče premog. Količina premoga znaša do 40 q na leto. Vsi delavci in uslužbenci drž. železnic so vzeli to veselo novico na znanje in pohiteli so naročiti premog in s tem oboroženi čakali ludo zimo. Delavci drž. železnice na progi Celje-Dravograd še do danes niso prejeli trohice premoga, dasi je zima pred drumi, in prosijo inšpektorat, da se jih usmili in jim pošlje že pred tremi meseci naročeni premog.

Prizadeti.

Vozne ugodnosti za delavce na železnicah objavlja železniško ministrstvo za delavce, ki potujejo po inozemskih železnicah v skupinah po 10. Popust iznaša 50 odstotkov.

Glas proletarijata je imel uspeh. Iz Amerike poročajo, da se bo obnovil proces proti komunistoma Sacco in Vangettiju, ki sta bila radi svojega prepričanja od ameriške vladne justice obsojena na smrt. Ameriška vlada se je vendar zbalala proletarijata, ki je po vsem svetu energično nastopil proti justičnemu umoru, katerega je nameravala izvesti. Naj nam bo vsem še enkrat dokaz, da lahko vse dosežemo, če nastopimo zedinjeni proti buržuaziji.

ADALBERT KASSIG, Ljubljana

Židovska ulica.

Zavod za uniformo, krznar in izdelovatelj čepic

priporoča

svojo veliko zalogo vsakovrstnih uniformskih predmetov za železničarje, kakor: čepice, rosete, gumbe, žnore, piščalke i. t. d. Čepice zimске in letne za strojevodje, kurjače i. t. d. v raznih oblikah in po najnižjih cenah. **Postrežba točna.**

Železničarji! Naročajte, širite povsod ŽELEZNIČARJA.

Železničarski koledar za leto 1922
je izšel!

Cena mu je 6 dinarjev.

Sodrugi naročite ga takoj pri svojih zaupnikih in vročite jim sočasno kupnino. Koledar se bo namreč, ker se je v omejenem številu na razpolago, oddajal le proti gotovemu plačilu in to pri

knjigovezu I. Jakopič-u na Francovem nabrežju v Ljubljani.

Prodajali ga bodo pa tudi naši kolporterji po posameznih postajah. Zaupniki, ki bodo prišli koledar osebno iskat, naj naznijo dan svojega prihoda in število naročenega koledarja, par dni preje zato, da se jim paketi pravočasno pripravijo, po dopis-pici na naslov:

I. Jakopič, knjigovez Ljubljana - Francovo nabrežje. Razprodajalcem je priznana provizija 1 dinar za komad.

Uprava.

Splošno kreditno društvo v Ljubljani

registrovana zadruga z omejeno zavezo

sprejema **hranilne vloge** vsak delavnik od 8. do 13. ure in jih obrestuje po čistih

4%

Rentni davek plača društvo iz svojega. Večje in stalne vloge se obrestujejo po dogovoru.

Posojila daje svojim zadržnikom proti vknjižbi, na osebni kredit proti poroštvu ali zastavi vrednostnih papirjev. — Menice se eskontujejo po bančni obrestni meri.

Edini, res delavski denarni zavod.

Konsumno društvo za Slovenijo

Telefon inter. štev. 178. — Brz. naslov
»Kodes Ljubljana«.

Ljubljana

Poštni predal št. 13. — Poštni čekovni račun štev. 10.532.

Hranilni oddelek

sprejema **hranilne vloge** in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga po

4½% večje vloge proti polletni odpovedi po **5%**

Hranilne vloge sprejemajo osebno ali po položnicah **centrala v Ljubljani** ali pa **podružnice:**

6 v Ljubljani; dalje: Kamnik, Borovnica, Litija, Tržič, Sv. Ana, Križe, Radovljica, Gorje, Kor. Bela, Sava, Jesenice, Mojstrana, Kr. Gora, Radeče, Celje, Štore, Šoštanj, Ljubno, Poljčane, Rogatec, Pragersko, Ptuj, Maribor, Ribnica na Pohorju, Fala, Št. Lovrenc na Pohorju, Guštanj, Prevalje, Leše, Mežice, Črna I., Črna II.

Sodrugi, vlagajmo vse prihranke v lastno hranilnico, katere hranilni kapital znaša že danes **nad 3 milijone kron.**

Član društva postane lahko vsak. Pristopati se zamore v vseh gori navedenih podružnicah. — Delež 200 kron. Pristopnina 10 kron.